

Kongl. Majts tal

på rikssalen vid riksdagens öppnande

den 18 Januari 1894.

Gode herrar och svenske män!

Jag helsar Eder välkomne, då I nu gån att uppfylla det värf, hvartill Edra medborgares val Eder kallat.

Det är Mig dervid kärt att kunna meddela Eder, att de förenade rikenas förhållanden till alla främmande magter äro fortfarande tillfredsställande.

Ordnandet af rikets försvarsväsende till lands fortgår på den grund, som blifvit lagd vid 1892 års urtima riksdag.

Vårt lands läge bjuder emellertid ett starkt försvar icke blott till lands utan äfven till sjös. För att bereda en mera jemn och följdriktig samt äfven i ekonomiskt afseende fördelaktigare utveckling af sjöförsvarsmaterielen föreslår Jag Eder att bestämma anslagen dertill för en tidsperiod af fem år enligt en plan, som skall Eder föreläggas.

Den 6 sistlidne December fästades sista jernvägsskenan å statsbanan, som sammanlänkar Sveriges längst upp i nordnen belägna landskap med de öfriga delarne af riket. Derigenom fullfördes ett storverk till landets materiella utveckling, som planlagdt och begyndt under Min fridsälle Faders regeringstid derefter — tack vare svenska folkets offervillighet — kunnat utan afbrott fortsättas samt nu nalkas sin afslutning. Den senast byggda bandelen skall, såsom Jag med visshet hoppas, under instundande sommar öfverlemnas åt allmän trafik.

Nya arbetareförsäkringskomitén inkom i Mars månad förlidet år med sitt förslag till arbetares pensionering. Jag har deröfver infordrat utlåtanden från vederbörande myndigheter äfvensom befalt, att fabriks- och handtverksföreningar samt arbetareföreningar med flere skulle lemnas tillfälle att öfver förslaget sig yttra. Det särdeles

rikhaltiga material till frågans belysning, som sålunda bör kunna erhållas, torde visserligen tariffva en längre tid att bearbetas, än Jag skulle hafva önskat. Jag hoppas dock lifligt, att proposition i ämnet må kunna varda framlagd redan för nästkommande Riksdag.

Lindringarne i vissa hittills utgående skatter och besvär äfvensom utgifterna för försvarsverkets nödiga utveckling samt för väghållningsbesvärets ordnande erfordra naturligtvis nya inkomstkällor. I öfverensstämmelse med den finansplan, som redan blifvit Eder förelagd och af Eder i hufvudsak godkänd, föreslår Jag nu, att behöfliga medel skola beredas dels genom arfsskatt, dels genom ökad stämpelbeskattning i öfrigt.

Nedkallande öfver Edra arbeten den Högstes välsignelse, förklarar Jag detta riksmöte öppnadt och förblifver Eder, gode herrar och svenske män, med all konungslig nåd och ynnest städse välbevågen.

